

UNDIR FÝRA EYGUM

Hvat land kundi tú hugsað tær at vitja?

– Eg kundi hugsað mær at vitja allan heimin, so eg royni at taka ein lítlan heimspart í senn. Næsta stop verður vónandi Australia.

Hvat hevði tú gjørt, um tú vanst eina millión?

– Eg hevði heilt sikkurt brúkt pengarnir sum startkapital til at keypt eini lítill hús.

EG SLEPPI AT LIVA FLEIRI LÍV

– Eg livi mítt vanliga lív sum Sóley, men so sleppi eg eisini at vera ein heks, ein víkingur ella okkurt annað, sigur sjónleikarin Sóley Danielsen, sum heldur at sjónleikur gevur fólki møguleikan at lúra ígjøgnum lyklarholið

Eyðun Klakstein

Sóley Danielsen var bert seks ára gomul, tá ið hon fyrstu ferð steig á pall fyri at spæla sjónleik. Síðani hava sjónleikur og pallframførsla verið ein týðandi partur av hennara lívi og gerandisdegi.

– Eg varð drigin av at standa á palli og byrjaði longu sum barn at spæla sjónleik. Eg havi altíð havt gott hugflog og evni at innliva meg í tað, sum eg upplivi, og við árunum dugdi eg at síggja, hvat góður sjónleikur veruliga kann, sigur Sóley Danielsen.

– Sjónleikur kann koma inn á evni, sum eru trupul at tosa um, og hann kann lýsa tingini frá fleiri vinklum. Sjónleikur kann átaka sær ein leiklut í samfelagnum, sum eingin annar fær, og hann kann geva eina nuanseraða mynd av ymiskum viðurskiftum, sigur hon.

Sóley Danielsen fór í 2009 á sjónleikarskúla í Onglandi – Kogan Academy of Dramatic Arts – har hon tók eina fimm ára útbúgving, eina master, í Science of Acting, og eftir útbúgvingina kom hon heimaftur til Føroya og hevur síðani fingist við at spæla sjónleik og at undirvísa børnum og ungum í sjónleiki. Sóley hevur eisini

skrivað og leikstjórnað leikir – seinast framførði hon leikin Músina og týskaran á Tjóðsavninum – og hon hevur spælt í sjónleikum og filmum.

– Eg sleppi at liva fleiri lív. Eg livi mítt vanliga lív sum Sóley, men so sleppi eg eisini at vera ein heks, ein víkingur ella okkurt annað. Eg sleppi at uppliva at vera ónd, glað ella góð innan fyri nakrar karmar, sum ikki eru okkara vanliga verð. Tað er sera spennandi og stuttligt, sigur Sóley Danielsen.

Sjónleikur letur upp

Sjónleikur hevur í øldir verið brúktur sum undirhald, men eisini nógv meira enn tað. Sjónleikur kann viðgera tey mest eymu persónligu viðurskiftini og teir mest týðandi samfelagsligu samanhangirnar.

– Sjónleikur gevur fólki møguleika at fylgja persónligum viðurskiftum sera tætt. Áskoðararnir sleppa at kaga inn í lyklarholið ella gjøgnum vindeygjað hjá fólki og síggja, hvat onnur fólk stríðast við, og hvussu tey liva lívið samanborið við teirra egna lív. Gjøgnum sjónleik kanst tú forvitnast og uppliva nógv, sum annars ikki ber til, sigur Sóley Danielsen hart og

týðuligt. Júst tað er nakað, hon mangan fær at vita frá teimum nærmastu, at hon tosar hart, kanska í so hart viðhvørt, og hon viðurkennir við einum smíli, at tað er ein lítill arbeidsskaði.

– Onkursvegna er forvitni ein drívmeði í sjónleiki, tað er lov at sneyta í persónligum viðurskiftum hjá øðrum fólki, og sjónleikur letur upp fyri møguleikum og dialogi í samfelagnum. Hetta kann gerast á ymiskan hátt, tað veldst um tilfarið.

Eingin góða mamma

Sjónleikur gevur Sóley Danielsen møguleikan at fordjúpa seg í leiklutir, umstøður og søgulig viðurskifti.

– At spæla sjónleik er ikki so glamourøst, sum fólk kanska halda. Sjónleikur snýr seg í stóran mun um at læra seg lang handrituttanast, so mann veruliga er inni í tí. Tað eru langar nætur við kaffi og lesing. Eitt er at lesa eina bók á 300 síður, men tá ið tú hevur lært teg eitt handrit á 300 síðuruttanast, ert tú veruliga inni í tí.

– Eg seti meg eisini altíð inn í viðurskiftini kring leikin. Eg vil vita, hvat persónarnir hugsa og halda, hvussu sosial, samfelagslig og søgulig viðurskifti

vóru, eg granski tíðina og umstøðurnar, og brúki tað til at skapa ein trúðverdugan leiklut, sigur Sóley Danielsen.

– Tá frumsýningin er, so er eingin góða mamma. Tá skalt tú bara spæla, líkamikið um tú heldur teg vera klára ella ikki. Hinvegin er tað eisini sera gevandi at arbeiða við nøkrum, sum blívur liðugt. Tað er gevandi at uppliva ofta at seta sær mál, arbeiða fram ímóti tí og náa málinum.

Sjónleikarar brúka seg sjálvar á palli. Teir brúka kropp, kenslur og útrykk framman fyri fólki, og fyri vanlig fólk kann tað ljóða sum ein stór avbjóðing at stilla seg fram og kanska eisini útstilla seg á palli.

– Eg havi spælt sjónleik, síðani eg var seks ára gomul, og tí hava eg gjøgnum árinivant eg við at standa á palli. Gjøgnum útbúgvingina havi eg fingið amboð og teknikkir til at handfara ymisku støðurnar, sigur Sóley Danielsen.

– Eg eri framvegis nervøs, tá ið eg skal á pallin, men tað er tí, at tað hevur nakað at siga fyri meg. Vit eru floksdjór, og vit vilja verða góðkend og partur av flokkinum. Vit vilja ikki kiksa og verða útihýst. Tí fært tú

ein natúrligan nervøsitet, tá ið tú ert í vanda fyri at kiksa. Men vit hava eisini eitt yvirlevilsinstinkt, sum temur nervøsitetin, og so skulu vit eisini minnast til, at menniskju kiksa viðhvørt, og tað ræður bara um at koma víðari.

– Sum sjónleikari kiksar tú undir einum spotlighti, men tú doyrt ikki av tí. Fólk eru fyrigevandi, og tað er eisini umráðandi, at tú ert góð við teg sjálva og lærir at góðtaka, at onkuntið gongur tað ikki heilt, sum tað skal. Tú skalt ansa eftir sær sjálvari, ikki verða eirindaleys kritisk, men altíð leggja teg eftir at gera tað so gott sum gjørligt og so eftirmeta framførsluna út frá tí, sigur Sóley Danielsen.

Offrar nógv

Arbeiðið sum sjónleikari kann vera sera krevjandi. Fyrirlekingin, venjingin og spælið krevur nógva orku og brúk av kenslum.

– Sjónleikur snýr seg um teknikk, og tú venur teg við at hava alt kensluregistaríð opið. Vit hava kapasitet at verða góð menniskju og ónd menniskju, og sum sjónleikari skalt tú hava fatur á ymiskum kenslum til ymiska tíð.

– Tá ið tú hevur eitt

arbeiði, sum er so krevjandi, er tað gott at kunna fara burtur frá øllum aftur. Í sambandi við sjónleik stilli eg meg fram og skal stundum gera vart við meg, men annars eri eitt óinteressant og privat menniskja. Mær dámar væl at sita í frið og lesa ella skriva, sigur Sóley Danielsen.

– Mentalir teknikkir frá sjónleikinum hjálpa mær eisini í privatlívinum. Skalt tú kunna leypa út í stórar uppgávur, skalt tú eisini vera væl fyri og hava eina kenslu av, at tú megnar uppgávuna. Tú skalt hava skil í tinum tingum og privatlívi, tí tá ið tað stendur á í arbeiðnum, er tað gott at hava tryggjar karmar og góðar rutinur at fella afturá.

– Tað eru tíðarskeið, har eg má siga við familju og vinir, at nú havi eg eina stóra verkætlan fyri framman, og tit koma ikki at síggja nakað serligt til mín í eina tíð. Eg má seta meg inn í leikir og leiklutir, og tá má í tíðarskeiðum offrað tey nærmastu. Men eg havi eisini brúk fyri teimum, og tí mugu tey tíðarskeiðini ikki verða ov long. Tíbetur eru familja og vinir skiljandi, og tað gera alt lættari at liva við, sigur Sóley Danielsen.